

همیشه برای ایران شهربان

من راوی سیل هستم

چند ماجرای تلخ و شیرین از سیل که روایت دردها و مهربانی‌های مردم سیستان و بولوچستان است

گزارش گروه ایران‌شهر
سیلاب حالا دو روزی است که فروکش کرده و راه روستاها هر طور که هست باز شده است. برخی زندگی عادی را در پیش گرفته‌اند و بقیه هم در تلاش برای جمع کردن زودتر سیلاب سیل‌اند. در این میان اما قصه‌های آدم‌ها با روستاها خواندنی است، قصه‌هایی که بعضی‌شان تلخ است و بعضی‌شان دل آدم را به مهربانی خوش می‌کند.

بساط معلم و شاگردی وسط سیل

«کهنای کیش» نام روستایی در دهستان درگس بخش باهو کلات شهرستان دشتیاری است که کهنای کیش بسالا و دیگری کهنای کیش پایین نامیده می‌شود. پروانه، معلم روستای کهنای کیش پایین است و با خواهرش منیژه در کهنای کیش بالا زندگی می‌کند. سیل که آمد آب راه ۲۰ دقیقه‌ای روستا را بست و امکان تشکیل کلاس درس در روستای پایین نبود. بساط مدرسه اما جمع نشد. در خانه پروانه و منیژه ایرندگانی به روی بچه‌های روستای بالا باز بود. او می‌گوید که خانه‌شان وسط روستاست و در آن همیشه به روی دانش آموزان باز است و به همین دلیل از ۴۳ دانش آموز روستای کهنای کیش بالا، هر که می‌خواست از همان روز اول سیل به خانه معلم می‌آمد: «بعد از ظهر که ساعت مدرسه می‌شد هر که دوست داشت و می‌خواست می‌آمد و ما هم بهشان درس می‌دادیم.»

هر چند بچه‌ها هم مانند بزرگ‌ترها دغدغه سیل و خرابی خانه و جای خواب‌شان را داشتند: «فکر کنیدی فکر و ذکر بچه‌ها این بود که سقف خانه‌شان که چکه می‌کند پایین نیاید یا شب کجا بخوابند و یک وقت خانه‌شان نریزد.» او البته به دلیل ۶ روز محاصره روستا در سیلاب و قطعی برق و سوختن ترانس‌های برق، تصویری از این روزهای کلاس‌شان ندارد، اما می‌گوید که حالا راه مدرسه باز شده و بساط درس هم روال عادی به خود گرفته است. پروانه ایرندگانی اهل خاش، اما هفت‌مین سالگی است که به عنوان معلم خرید خدمت در شهرستان دشتیاری تدریس می‌کند و با اشاره به دغدغه اهالی تأکید می‌کند که مردم منطقه افراد محروم و فقیری هستند که همین خانه و زندگی‌شان هم با سیل از دست رفته است و کاش مسئولان فکری می‌کردند که قبل از این خسارت‌ها بشود سیلاب را کنترل کرد.

روایت «سلمان»

سیل که آمد می‌گفتند خسارت جانی نداشته، اما چند ساعت بعد خبر رسید نوجوان ۱۷ ساله‌ای از اهالی روستای باهو کلات در بخش باهو کلات شهرستان دشتیاری، گرفتار رود خروشان کهور شده: «سلمان در زاده» که بلاگر هم بود و برای خودش در فضای مجازی دنبال کنندگان زیادی داشت. مرگ غم‌انگیز او حالا قصه روستایشان را هم طور دیگری بر سر زبان‌ها انداخته است؛ اهالی که همه داغدار مرگ این نوجوان ۱۷ ساله‌اند، روایت می‌کنند که رودخانه کهور میان روستاهای این منطقه و زمین‌های کشاورزی است. در حالت عادی هم کشاورزها برای رسیدن به زمین‌هایشان مجبورند عرض رودخانه را با ترنندهایی که طی سال‌ها یاد گرفته‌اند طی کنند؛ از طناب گرفته تا شش، آن هم رودخانه‌ای که کلی گاندو (تمساح) پوزه کوتاه ایرانی) در خود دارد.

می‌گویند ۸ سال پیش یعنی سال ۱۳۹۴ استاندارد وقت دستور ساخت یک پل روی این رودخانه را داده بود، اما معلوم نشد اعتبار ساخت پل کجا رفت و تکلیف چیست؟ حالا خانواده سلمان به‌ویژه پوزه‌ها بزرگ‌ترش به همسهری می‌گوید که سلمان می‌خواست از رودخانه عبور کند و به مزرعه خانوادگی سرکشی کند، اما اگر یک پل اینجا ساخته شده بود، شاید هیچ وقت جان خود را از دست نمی‌داد. سلمان ۳ سال پیش مادرش را از دست داده بود و حالا با مرگ او، داغ دیگری روی دل خانواده و اهالی گناشته شده است. خواهر سلمان می‌گوید که سلمان فوتبال بازی می‌کرده، شعر می‌گفته است و در کنار ۳ خواهر بزرگ و ۲ برادرش به همراه پدر بیمار و مادر بزرگش زندگی می‌کرده است و حالا کاش کاری کنیم که جوان دیگری از دست نرود؛ فقط با ساخت یک پل.

اگر خانه‌هایمان برق داشت

اهالی بسیاری از روستاهای سیل‌زده از همان روزهای اول می‌گفتند خانه‌هایی که بعد از سیل ۱۳۹۸ از سوی بنیاد مسکن ساخته می‌شود، با مقاومت‌های شدیدی این بار خسارت زیادی ندیدند و حداقل خیال خیلی از مردم از این بابت راحت است. آنطور که مردم روایت می‌کردند بنیاد مسکن انقلاب اسلامی کار بازسازی خانه‌های روستایی را بعد از سیل ۱۳۹۸ برعهده گرفت و انصافاً آن را خوب انجام داد. نمونه‌اش هم روستای «دمبک» واقع در بخش دشتیاری که ۱۱۰۰ خانوار در ۱۱۰۰ خانه ساخته شده توسط بنیاد مسکن زندگی می‌کنند و خانه‌هایشان هیچ خسارتی ندیده است. اما در برخی از روستاهای این بازسازی‌ها یک نقطه ضعف داشت که باید اداره برق آن را رفع می‌کرد؛ خاموشی، در بسیاری از روستاها مردم رفتند و در خانه‌های بنیاد مسکن شدند، اما به دلیل نداشتن برق به ناچار به خانه‌های خشت و گلی‌شان بازگشتند و یکی از همان خانواده‌ها حالا به دلیل ریزش آوار، داغدار فرزندش شده است.

یک آشپزخانه زنانه

یکی از کمک‌های نیروهای مردمی این روزها پخت و پز غذاست و بساط یکی از این آشپزخانه‌ها را «خاتون ملک در زاده» در «نگور» شهری در بخش مرکزی شهرستان دشتیاری برپا کرده‌اند؛ متولد ۱۳۵۸ و مدیر یک مدرسه در چابهار است، اما از آسالم پیش بعد از سیل کنار کار، با گروه‌های ستاد فرمان امام (ره) همکاری می‌کند، فرقی نمی‌کند سیل باشد یا زلزله یا حتی وقت اربعین و تردد زائران، هر جا کمک‌نیاز باشد خاتون آشپزخانه‌اش را با کمک زنان برپا می‌کند. حالا هم که سیل شهرها و روستاهای جنوب سیستان و بولوچستان را در شرایط ویژه قرار داده، با ۴۰-۳۰ نفر از زنان اهل استان آشپزخانه را برپا کرده‌اند و بیش از هزار غذا در هر وعده ناهار و شام توزیع می‌کنند. کار آشپزخانه صبح شروع می‌شود و آخر شب آنهایی که اهل نگور هستند به خانه‌شان می‌روند و آن‌هایی که به همراه خاتون از چابهار آمده‌اند در یک مدرسه شبانه‌روزی می‌خوانند.

سیم‌بانی در بحر

در روزهایی که بحران سیلاب برخی از شهرستان‌های سیستان و بولوچستان را در بر گرفته بود، قطعی برق به وفور اتفاق افتاد. برای اینکه وضعیت برق پایدار شود، سیم‌بانان شبانه‌روز فعالیت می‌کنند. شیرمحمد بلوچ لاشاری یکی از سیم‌بانانی است که از زاهدان به شهرستان دشتیاری اعزام شد تا به همراه همکارانش برق‌رسانی در مناطقی که دچار قطعی برق شدند را انجام دهد. بلوچ لاشاری به همسهری می‌گوید: «نه روز داریم و نه شب، به‌طور مستمر در منطقه بحرانی حضور داریم تا مردم عزیز مشکل برق نداشته باشند.» او ادامه می‌دهد: «از روز اولی که سیل در برخی از شهرستان‌های سیستان و بولوچستان مخاطراتی را به وجود آورد، به همراه برخی از همکارانم به دشتیاری اعزام شدیم. مسیر روستاهای کلاتی‌ها مسدود شده بود و به همین دلیل، برای ما خودروی لند کروز فرستادند تا برق‌رسانی در این منطقه صورت بگیرد. تا یک جایی با ماشین رفتیم ولی از یک جایی به بعد با ماشین هم نمی‌شد، رفت. بقیه راه را با پای پیاده رفتیم و دیدیم که تیرهای چراغ برق بر اثر وزش باد شدید سقوط کرده است.» شیرمحمد بلوچ لاشاری عنوان می‌کند: «شبکه برق‌رسانی آسیب دیده و هم برق فشار قوی دچار مشکل شده بود و هم برق فشار متوسط. با دو نفر از همکارانمان به روستاهای دور افتاده دشتیاری رفتیم و برق این منطقه دوباره پایدار شد. خوشبختانه در حال حاضر قطعی برق به آن صورت در دشتیاری نداریم. فقط تک‌مستر کان برق گاهی دچار قطعی برق می‌شوند که ما هم به‌صورت شبانه‌روزی تلاش می‌کنیم تا برق دشتیاری پایدار بماند.» او اضافه می‌کند: «از آنجا که دشتیاری در مسیر توفان و تندباد قرار دارد، بیشترین مشکل برق در این شهرستان به‌وجود آمده بود. خوشبختانه در حال حاضر مشکل چندانی در دشتیاری نداریم.»

آخرین خبر

نظارت بر توزیع کمک‌های مردمی

مهدی شمسی آبادی، دادستان عمومی و انقلاب مرکز سیستان و بولوچستان از نظارت مستمر دستگاه قضایی بر نحوه توزیع کمک‌های مردمی در مناطق سیل‌زده خبر داد. ادامه دارد.

خسارت سیل به شبکه آب ۲۵۲ روستا

عزیزضا قاسمی، مدیر عامل شرکت آب و فاضلاب سیستان و بولوچستان گفت: برای این خسارت سیل و وقوع سیل در جنوب استان تأسیسات آب ۲۵۲ روستا دچار آسیب شده، با وجود اینکه آب آشامیدنی ۲۴۳ روستا وصل شده، اما اهالی آن با افت فشار آب مواجه هستند. مجید محبی افزود: «برق همه روستاهای آسیب دیده نیز وصل شده است. ماشین‌های سنگین به روستاهای صعب‌العبور که تا روز گذشته در محاصره سیل بودند، راه پیدا کردند. هیچ روستایی نداریم که راه ارتباطی آن بسته باشد.»

دومین کاروان کمک‌های امدادی سپاه

مدیر بحران سیستان و بولوچستان یادآور شد: «سامانه بارشی جدید در استان بارندگی داشت اما هیچ حادثه‌ای را رقم نزد. آمادگی لازم برای اسکان اضطراری و خدمات‌رسانی به همسهریان وجود دارد.»

امداد

ادامه امدادرسانی به ۵۶۰ روستا

مدیرعامل جمعیت هلال احمر سیستان و بولوچستان با بیان اینکه از روز هفتم اسفند با شدت گرفتن بارش‌ها ۱۴ شهرستان استان گفت که پدیده سیلاب و آب‌گرفتگی مواجه شدند، گفت که سیل منجر به آسیب رساندن به پل‌ها، راه‌های ارتباطی و آب‌گرفتگی منازل در جنوب این استان شد. به گزارش همسهری، سیدمحمد مهدی سجادی افزود: «امدادگران هلال احمر تاکنون به ۲۸ هزار و ۶۰۰ نفر امدادرسانی کردند و با تلاش امدادگران ۳ هزار و ۴۴۰ نفر اسکان اضطراری پیدا کردند.» او از هاسازی ۹۱ نفر از سیلاب در جنوب سیستان و بولوچستان خبر داد و تأکید کرد: «تاکنون ۴۰ سورتوری پرواز با لگرد هلال احمر در مناطق محاصره در سیل انجام و ۱۰ هزار بسته غذایی و ۳۰ هزار بطری آب، بین متاثرین از سیلاب توزیع شده است.» سجادی گفت: «با کمک هلال احمر استان‌های معین ۳۳ محموله اقلام زیستی، امدادی و غذایی تاکنون به استان ارسال شده است.» مدیرعامل جمعیت هلال احمر سیستان و بولوچستان ادامه داد: «بلاوه بر نیروهای جمعیت هلال احمر استان، نیروهای هلال احمر ۱۵ استان خراسان شمالی، خراسان جنوبی، خراسان رضوی، یزد، کرمان و بوشهر برای کمک به حادثه دیدگان به منطقه اعزام شده‌اند.» سجادی تأکید کرد: «۲ فرزند بالگرد جمعیت هلال احمر در حال کمک‌رسانی و توزیع اقلام غذایی و امدادی در مناطقی هستند که بر اثر سیل، دسترسی به آنها ممکن نیست.» او یادآور شد: «در حال حاضر ۱۹ نیروی عملیاتی و ۵۳ نفر پرسنل کادر، در قالب ۵۷۹ تیم و با استفاده از ۵۶۰ دستگاه خودروی امدادی در حال خدمات‌رسانی به سیل‌زدگان هستند.» باران‌های سیل‌آسبی که از روز یکشنبه ۱۶ اسفند تا پنجشنبه ۲۰ اسفند ۱۴۰۲ جنوب سیستان و بولوچستان را فرا گرفته، به بخش‌های مختلف زیرساختی و کشاورزی این استان خسارت‌های زیادی وارد کرده است. همه نیروهای خدماتی و امدادرسانی بسیج شده‌اند تا جلوی خسارت‌های احتمالی به جنوب استان را بگیرند اما با توجه به شدت بارش‌ها، سیلاب به وقوع پیوست و با وجود تلاش‌های فراوان جنوب استان متحمل خسارت‌های زیادی در بخش‌های مختلف شد. در این مدت یک هزار و ۹۴۷ روستای سیستان و بولوچستان تحت تأثیر سیلاب قرار گرفته و واحدهای مسکونی زیادی بر اثر قرار شدن سیلاب آسیب کلی و جزئی دیده‌اند. همچنین ۴ سد شامل سدهای مخزنی پیشین در شهرستان سرپاز با حجم ۱۷۵ میلیون مترمکعب، سد زیران در منطقه دشتیاری چابهار با حجم مخزن ۲۰۷ میلیون مترمکعب سد شی کلک در شهرستان چابهار با حجم ۱۰ میلیون مترمکعب و سد خیرآباد نیکشهر با حجم ۲۷ میلیون مترمکعب آبگیری و سرریز شد.

نماینده ویژه رسیدگی به مشکلات کشاورزی

محمدعلی نیکبخت، وزیر جهاد کشاورزی رئیس سازمان جهاد کشاورزی سیستان و بولوچستان را به عنوان نماینده تام‌الاختیار خود در این استان برای رسیدگی به مشکلات کشاورزی و دامداران خسارت دیده از سیل اخیر منصوب کرد.

ارسال کمک از لرستان

احمدرضا دلوند، معاون هماهنگی امور عمرانی استاندار لرستان گفت: بسته کمکی برای سیل‌زدگان سیستان و بولوچستان توسط استان پیش‌بینی شده و در حال فراهم شدن است.